

FULL PARROQUIAL

Sant Andreu de Tona

CELEBRACIONS LITÚRGIQUES

Els dies feiners, a tres quarts menys cinc minuts de NOU del matí, **rés de Laudes**, i a les NOU, **Missa**, la capella fonda.

Els dijous de 2/4 de CINC fins 2/4 de SIS de la tarda, **adoració eucarística**, a la capella fonda.

Dilluns dia 12,
Santa Joana Francesca de Chantal, religiosa
Memòria.

Dimarts dia 13,
Sants Poncià, papa i Hipòlit, prevere, màrtirs.
Memòria.

Dimecres dia 14,
Sant Maximilià Maria Kolbe, prevere i màrtir.
Memòria.
A les SET del capvespre, **Missa de vigília de l'Assumpció**, a l'església parroquial.

Dijous dia 15,
Assumpció de la benaurada verge Maria.
Solemnitat.
A les DEU del matí, **Missa matinal, al Santuari de la Mare de Déu de Lurdes**. I a les DOTZE del migdia, **Missa solemne**, a l'església parroquial.

Dissabte dia 17,
A les SET del vespre, **Missa de vigília**, a la capella fonda.

Diumenge dia 18,
A les DEU del matí, **Missa matinal, al Santuari de la Mare de Déu de Lurdes**. I a les DOTZE del migdia, **Missa solemne**, a l'església parroquial.

La col·lecta que vam fer diumenge, primer de mes, dia 4 d'agost, va ser de 339,48€
La col·lecta del divendres penitencial va ser de 16,85€

PERISTIL DEL PATI VERDAGUERIÀ

Hem sanejat el peristil del pati verdaguerià. Són sorprenents els colors vius de l'aigua clara amb el rerafons blau del recinte, i la vivor contrastant de tons vermells i taronges dels peixos que, gregàriament, van serpentejant el petit estuari.

INTENCIONS DE MISSES

Diumenge dia 11, a les deu, pels difunts de la família de Planell. **I a les dotze**, per en Diego Cabrera Lozar en el 2on aniversari.

Dilluns dia 12, pels difunts de la parròquia.

Dimarts dia 13, en acció de gràcies.

Dimecres dia 14, pels esposos Josep Salvans i Montserrat Roviró.

Dijous dia 15, a les deu, per la Maria Valldeorriola Codina. **I a les dotze**, per pels esposos Joan Lleopart Prat i Dolors Roqueta Coll, i difunts de la família, i pels germans Maria i Francesc Bruch Buxaderas.

Divendres dia 16, per en Francisco Antonio Torres Gallego.

Dissabte dia 17, per difunts de la parròquia.

Diumenge dia 18, a les deu, pro populo. I a les dotze, pels germans Padrós Pladevall.

**MEDITACIÓ PAULINA SOBRE
EL PROCÉS DE DOL I LA PÈRDUA**

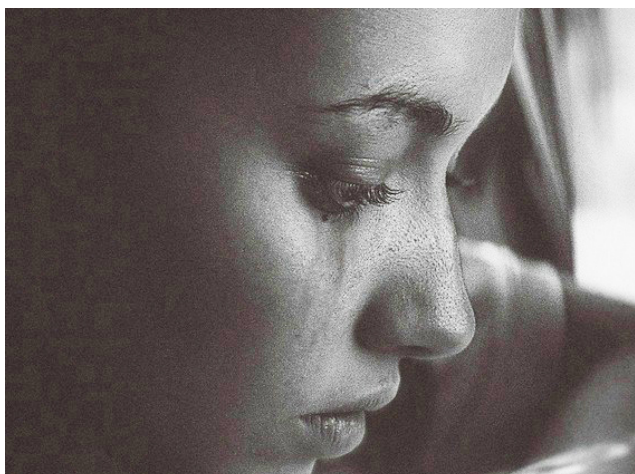
Explica l'apòstol sant Pau als cristians de Galàcia, que ell no pot presumir de res, que no sigui el seu afecte a la creu de Crist. En la seva pròpia experiència de vida, l'apòstol ha sofert múltiples pèrdues, com ara sentir-se rebutjat a causa de la seva malaltia de la pell. Per a l'apòstol, ja res no té gaire importància, cap dels seus èxits o dels resultats del seu treball, sinó tan sols entendre la vida a partir de l'oportunitat que significa Jesucrist, i encara contemplat sofrent per nosaltres a la creu: «Quant a mi, Déu me'n guard de gloriar-me en res si no és en la creu de nostre Senyor Jesucrist; en la creu, el món està crucificat per a mi, i jo, per al món (Ga 6,14).»

La vida no és sempre com la voldríem, la desitjaríem o l'havíem pensat, sinó que ens sorprèn i ens pot arribar a fastiguejar. De fet, la vida és canvi, és mutació, transformació i metamorfosi, sorpresa lluminosa o fosca, tan se val; el que importarà serà com la llegim, com la interpretem, de quina manera en prenem consciència i reintroduïm el nostre propi aprenentatge en la mateixa experiència de la pròpia vida. Pau ho explica encara d'una altra manera als Corintis: Entén que els mals temps passats i les proves gens agradables que li han tocat passar, de fet, són una ocasió per a acceptar la vida tal i com és, per a poder-ne continuar donant gràcies a Déu, per a poder aprendre i donar testimoni a les persones amb les que convivim cada dia.

Explica un expert en processos d'acompanyament del dol, del Grup Temps, Ricard Díaz Mallofré, que revisar les actituds personals davant la pèrdua permetrà, no tan sols comprendre el procés de dol com una experiència natural de la vida, sinó com una oportunitat de creixement. Qüestionar aquests aspectes vitals ens mobilitza a revisar i actualitzar les pròpies creences, les nostres idees o fins i tot els nostres valors, que provoquen que ens ressituem novament davant de la pròpia vida i davant de la pròpia mort. En dependrà com interpretem els fets que vivim i indicaran amb quin tipus d'emocions i sentiments ens connectem, si són

favorables, sanes i madures o bé ens acabem refugiant en la delectació pel dolor, el patiment i el tancament en nosaltres mateixos, repercutint el malestar interior en les persones que ens envolten cada dia. Tan sols un dol elaborat sanament ens pot conduir a créixer personalment, a aprendre la lliçó que se'ns ha proposat sense que la demanem i a poder-la oferir al nostre voltant com una veritable experiència de vida, com un graonet més que ascendim en el creixement personal, familiar i comunitari.

Tothom pateix processos de pèrdua en la seva vida: es perden les persones estimades, però també es perd la feina, els diners, els amics, les relacions, l'estatus, les influències; fins i tot es perd el cotxe, el gat, el gos o el periquito; es perd la joventut, la maduresa o la vellesa, la bondat i l'amor. La pèrdua forma part de la vida. Fins i tot la darrera de les pèrdues, la mort, assetja tots els projectes personals.

No correspon als mortals decidir si hom marxa massa d'hora o massa tard; aquest judici pertany a Déu. La tristesa esdevé adequada quan indica que s'ha produït un dany per pèrdua. La qüestió consisteix en que hom resti disposat a connectar novament amb si mateix, amb l'entorn, aportant alegria a la vida i el sentit d'haver evolucionat, haver entrat en metamorfosi. I, finalment, l'actitud major, «l'amor, que tot ho lliga i perfecciona (Col 3,14)».

Extret i sintetitzat d'un article de
Mn. Jordi Castellet i Sala